

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4645/2022
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Станислав Јанковић, адвокат из ..., против туженог ББ ПР „Сибница“ из Сибнице, власника занатске радње Г.М.П „Хермес“ чији је пуномоћник Жарко Петровић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 161/22 од 25. маја 2022. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 161/22 од 25. маја 2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 161/22 од 25. маја 2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П1 183/20 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац био у радном односу са туженим у периоду од 31.08.2009. до 04.02.2019. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени Занатска радња Г.М.П „Хермес“ ББ ПР „Сибница“ Београд – Сопот Сибница да тужиоцу изврши упис радног стажа у радну књижицу за период од 31.08.2009. до 04.02.2019. године и да уплати припадајуће доприносе надлежним фондовима социјалног осигурања на основицу коју чини минимална зарада Републике Србије за сваки месец посебно за период од 31.08.2009. до 04.02.2015. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 149.250,00 динара у року од осам дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 161/22 од 25. маја 2022. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Старој Пазови П1 183/20 од 04.11.2021. године у делу одлуке о захтеву за утврђење да је тужилац био у радном односу код туженог у периоду од 31.08.2009. до 04.02.2019. године и тужба у том делу одбачена. Ставом другим изреке, делимично је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужиоца да тужени изврши упис радног стажа у радну

књижицу за период од 31.08.2009. до 04.02.2019. године и да накнади трошкове поступка у износу од 149.250,00 динара и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом у року од осам дана накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац и тужени су благовремено изјавили ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, и то тужилац у односу на укидајући део пресуде, а тужени у односу на потврђујући део пресуде.

Оцењујући основаност ревизије тужиоца у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка у смислу члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити су учињене пак друге битне повреде ЗПП.

Наиме, питање радног односа спада у категорију статусног стања па се захтев за утврђење да је тужилац био у радном односу може подвести под одредбу члана 441. ЗПП. Међутим, наводи ревизије нису основани. Ово из разлога што је нижестепени суд правилно оценио да је тужба у том делу неблагоприятна те да је стога тужбу у том делу било неопходно одбацити. Тужилац је доласком инспекције 30.01.2019. године сазнао да није био пријављен у радни однос а тужбу је поднео 01.11.2019. године. Како је сходно члану 195. став 2. Закона о раду рок за подношење тужбе у оваквим случајевима опредељен на 60 дана који рок је преклузиван то је очигледно да је тужба везано за тај део захтева неблагоприятна. Стога су наводи из ревизије да је тужба благовремена неосновани. Позивање тужиоца на пресуде Апелационог суда у Новом Саду није од утицаја за решење ове правне ствари јер се ради о споровима са другачијим чињеничним стањем.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП предвиђено је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Имајући то у виду произлази да се ревизија туженог не односи ни на једну категорију спора предвиђеног цитираним прописом тј. не ради се о парници о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о уплати доприноса за обавезно социјално осигурање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници није утврђена вредност предмета спора, па се као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара на основу одредбе члана 28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94, са изменама и допунама).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору (у делу који се оспорава ревизијом) у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић